

være, og jeg maa sige, at vi fra vor Side har været noget forbavset over, at man fra Venstres og konservativ Side ikke har kunnet slutte sig til dette Forslag, eftersom hele Folketinget for to Aar siden vedtog at indføre disse Satser. Naar man for to Aar siden kunde gøre det, maatte det vel ogsaa kunne gennemføres nu. Jeg lægger ikke Skjul paa, at de ærede Medlemmer har gjort gældende, at Landstinget den Gang modsatte sig Gennemførelsen af disse Satser; men fordi Landstinget den Gang var Modstander deraf, er det jo ikke givet, at det fremdeles er det. — Endvidere foreslaar vi i Ændringsforslag Nr. 2, at den Nedsættelsesprocent, der kan anvendes af Ligningskommissionerne, forhøjes fra 70 til 80. Det vedtog Folketinget ogsaa for to Aar siden.

Ændringsforslag Nr. 3 omhandler Bestemmelsen om det frie Skøn. Det er saaledes i Henhold til Lovforslaget, at Indtægter paa 1 000 Kr. i Landkommunerne og 1 300 Kr. i Købstæderne kan nedsættes efter Ligningsmyndighedernes frie Skøn. Vi foreslaar det forhøjet til henholdsvis 1 200 og 1 500 Kr. Hvis der i den kommende Tid skal være Mulighed for at lette de Folk, der har de smaa Indtægter, i deres Skattebyrde, vil det være nødvendigt at forhøje Satserne som af os foreslaet. — Endvidere foreslaar vi i Ændringsforslag Nr. 4, at Fradraget for Børn forhøjes fra 200 til 300 Kr. Jeg er meget forbavset over, at vi ikke dér har faaet Tilslutning fra konservativ Side, idet de Konservative for ganske kort Tid siden kæmpede meget stærkt for, at Kommunerne skulde have Lejlighed til at gaa helt op til 500 Kr. med Fradraget for Børn. Selv om det den Gang drejede sig om København og Frederiksberg, saa gaar jo dog det Forslag, som er fremsat fra socialdemokratisk og radikal Side, kun til 300 Kr., og hvis der har været nogen ærlig Mening i det Standpunkt, de Konservative den Gang forfægtede, maa jeg sige, at jeg er mere end forbavset over, at man ikke en Gang kan gaa til de 300 Kr. Jeg haaber imidlertid, at der er konservative Medlemmer, der vil følge Mindretallets Forslag. Jeg kan ikke tro, at den Velvillie, som hin Dag blev lagt for Dagen overfor Familier med mange Børn, kun var for Tilfældet og ikke ærligt ment. Det vil jeg vægre mig ved at tro, i alt Fald indtil Afstemningen har fundet Sted. Jeg haaber, at næsten alle Medlemmer af det konservative Parti vil følge Mindretallet her.

Med disse Ord skal jeg anbefale de tre af Mindretallet stillede Ændringsforslag uden at komme yderligere ind paa

dem, idet de ved første Behandling blev drøftet indgaaende.

Det af Flertallet under Nr. 5 stillede Ændringsforslag, hvorefter Kommunalbestyrelserne faar Ret til i Købstæderne at forhøje Børnefradraget med 50 Kr. og i Landkommunerne at nedsætte det med 50 Kr., kan jeg ikke tilraade at stemme for. Vi ser, som vi har anført i Betænkningen, saaledes paa det, at hvis det kun var en Forhøjelse paa 50 Kr., det drejede sig om, saa var det et Fremskridt, og saa kunde vi subsidiært have sluttet os dertil. Men da det er kædet sammen med Bemyndigelse til at nedsætte Børnefradraget med 50 Kr. i Landkommunerne, maa jeg anbefale at stemme imod dette Ændringsforslag; thi det vilde betyde, at i mange Landkommuner vilde Børnefradraget blive nedsat paa en Tid, hvor det i Forvejen er vanskeligt nok for mange Familieforsørgere at klare sig.

Jeg skal altsaa anbefale at stemme for Ændringsforslagene Nr. 2—4 og imod Nr. 5 og endvidere at stemme for de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag.

Korsgaard: Jeg vil først gerne udtale min Tilfredshed med, at der er foreslaet indført en Ændring, der bevirker, at man overfor Erhvervscommunen kan fradrage det Beløb, man har betalt i Skat paa Grundlag af det foregaaende Aars Erhvervsindtægt. Det er mig bekendt, hvad jeg ogsaa fremdrog ved Sagens første Behandling, at den Praksis, som var kommet ind, bevirkede, at visse Opholdscommuner overfor store Skatteydere kunde blive ret daarligt stillet.

Til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (H. P. Hansen [Sorø Amt]) vil jeg gerne angaaende Folketingets tidligere Stilling til Spørgsmaalet om større Frihed med Hensyn til Forhøjelse og Fradrag bemærke, at naar det af den ærede Ordførers Udtalelse syntes at fremgaa, at det samlede Folketing var for denne større Frihed, er dette ikke rigtigt. Det konservative Folkeparti var ogsaa den Gang imod denne større Frihed, og det til Trods for, at der dog den Gang kunde være væsentligt større Grund til at gaa dertil, idet der da ganske utvivlsomt fandtes meget store Indtægter, som der maa ske kunde være Grund til i særlig Grad at belaste med Skat. Som Forholdene har udviklet sig, ligger Forskellen mellem de større og mindre Indtægter nu ganske sikkert helt anderledes end den Gang, saaledes at forstaa, at den ikke er nær saa stor, og Følgen deraf maa efter min Mening afgjort være, at der ogsaa maa være en Grænse for Pro-